

31994L0074

31.12.1994.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 365/46

**PADOMES DIREKTĪVA 94/74/EK
(1994. gada 22. decembris),**

kas groza Direktīvu 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, transportēšanu un kontroli, groza Direktīvu 92/81/EEK par akcīzes nodokļu struktūru saskaņošanu attiecībā uz naftas produktiem un Direktīvu 92/82/EEK par naftas produktiem uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 99. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā akcīzes nodokļu atlikšanas režīmā nav jāparedz izvedmuitas procedūra, lai saskaņā ar transportēšanas režīmu, ko piemēro akcīzes nodokļu sakarā, varētu nodrošināties pret risku, pārveidot preces no nosūtīšanas vietas uz punktu, kur tās izved no Kopienas;

tā kā, ja, nosūtot akcīzes preces, uz tām ar deklarāciju attiecināma iekšējā tranzīta procedūra vai TIR vai ATA konvencijas procedūra, ir jānosaka, ka šī deklarācija attiecībā uz akcīzes nodokļiem ir izmantojama par pavaddokumentu;

tā kā, ja akcīzes preces ir nodotas patēriņam dalībvalstī un tās paredzēts pārvest uz šo dalībvalsti caur citas dalībvalsts teritoriju, ir jāizmanto vienkāršoti pavaddokumenti, kā paredzēts Komisijas Nolikumā (EEK) Nr. 3649/92 ⁽⁴⁾;

tā kā pavaddokumentos ir jānorāda visi Kopienas iekšējos pārvadājumos radušies zaudējumi, lai nodrošinātu dokumentu pareizu aizpildīšanu, kā arī jānosaka šādu norāžu forma un saturs;

tā kā pašreizējo garantiju vietā ir jāparedz iespēja izvēlēties garantijas, ko preču pārvadātājs vai īpašnieks sniedz, lai mazinātu risku Kopienas iekšējos pārvadājumos;

tā kā ir jāparedz iespēja nepieprasīt garantijas, ja naftas produktus Kopienas iekšienē pārvadā ar jūras transportu vai pārvieto pa cauruļvadiem;

tā kā ir jāļauj norādīt jaunu kravas saņēmēju vai jaunu piegādes vietu, izdarot grozījumus administratīvos pavaddokumentos;

tā kā ir jāizstrādā noteikumi, kas jāievēro naftas produktu sūtītājiem, lai varētu pavaddokumentos neaizpildīt ailī, kas attiecas uz kravas saņēmēju, kurš sākumā nav zināms;

tā kā ir jāparedz iespēja, ka tiks noteikti papildpasākumi, kas attiecas uz pēkšņām pārbaudēm, lai veicinātu dalībvalstu administratīvu sadarbību;

tā kā informāciju, kas ir pavaddokumenta eksemplāros un paredzēta nosūtīšanas vietas dalībvalsts un ceļamērķa dalībvalsts kompetentām iestādēm, ir jāļauj nosūtīt datorizēti;

tā kā ir jāparedz, ka atpakaļ sūtāmais eksemplārs ir jānosūta nosūtītājam pa faksu, lai nodrošinātu to, ka darbību pareizi un ātri pabeidz;

tā kā akcīzes precēm, ko regulāri transportē no vienas dalībvalsts akcīzes preču noliktavas uz citas dalībvalsts akcīzes preču noliktavu, ir jāvienkāršo pavaddokumentu aizpildīšanas procedūra;

tā kā ir jānosaka, ka nodokļu marku vai valstu atšķirības zīmju izmantošana nedrīkst ietekmēt noteikumus, ko paredzējušas dalībvalstis, lai nodrošinātu spēkā esošo nodokļu normatīvo aktu pareizu piemērošanu un novērstu jebkuru krāpšanu, nodokļu nemaksāšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu;

tā kā ir jāizstrādā nosacījumi, saskaņā ar kuriem bruņotie spēki un citas organizācijas var izmantot atbrīvojumus no akcīzes nodokļiem;

⁽¹⁾ OV C 215, 5.8.1994., 19. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1994. gada 16. decembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Atzinums sniegts 1994. gada 20. oktobrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV L 369, 18.12.1992., 17. lpp.

tā kā iekšējā tirgus pareizai darbībai ir svarīgi definēt ražojumus, kas atbilst naftas produktu kategorijai;

tā kā ir jādefinē ražojumi, kuri atbilst naftas produktu kategorijai un uz kuriem jāattiecinā vispārējs akcīzes kontroles režīms;

tā kā ir jāļauj atmaksāt akcīzes nodokļus, kas samaksāti par piesārņotiem vai nejauši samaisītiem naftas produktiem, kuri nosūtīti atpakaļ uz akcīzes preču noliktavu pārstrādei;

tā kā, lai novērstu konkurences traucējumus, ko rada atšķirīgi nodokļu uzlikšanas noteikumi dalībvalstīs, obligāti nodokļu atbrīvojumi Kopienas mērogā ir jāpiespējam naftas produktiem, ko iesmidzina domnās ķīmiskai reducēšanai;

tā kā ir jānosaka, ka patēriņam dalībvalstī nodotos naftas produktus, kuri ir mehānisko transportlīdzekļu degvielas tvertnēs un kurus paredzēts izmantot par degvielu šādiem transportlīdzekļiem, atbrīvo no akcīzes nodokļiem citās dalībvalstīs, lai nekavētu personu un preču brīvu apriti un novērstu nodokļu divkāršu uzlikšanu;

tā kā ir jāatjaunina KN kodi, kas attiecas uz svina un bezsvina benzīnu, ņemot vērā jaunākos grozījumus, kas izdarīti Eiropas Kopienas integrētajā tarifā ⁽¹⁾;

tā kā, visbeidzot, grozījumus akcīzes nodokļu piemērošanas procedūrās, kas šajā direktīvā paredzēti iekšējā tirgus vienmērīgas darbības nodrošināšanai, dalībvalstīs nevar pietiekami labi veikt atsevišķi un tādēļ Kopienas mērogā ir jāatvērta dalībvalstu akcīzes nodokļu likumi;

tā kā atbilstīgi ir jāgroza Direktīva 92/12/EEK ⁽²⁾, Direktīva 92/81/EEK ⁽³⁾ un Direktīva 92/82/EEK ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 143A, 24.5.1993., 560. lpp.

⁽²⁾ OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/108/EEK (OV L 390, 31.12.1992., 124. lpp.).

⁽³⁾ OV L 316, 31.10.1992., 12. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/108/EEK (OV L 390, 31.12.1992., 124. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 316, 31.10.1992., 19. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 92/12/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— ievēd no 2. panta 1., 2. vai 3. punktā minētajām trešām valstīm vai teritorijām vai Normandijas salām vai uz turieni izved, un ja uz šiem ražojumiem attiecinā kādu no Nolikuma (EEK) Nr. 2913/92 ^(*) 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām muitas atlikšanas procedūrām vai ražojumus novieto brīvā zonā vai brīvā noliktavā,

^(*) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.”;

b) panta 2. punkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“— sūta no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti caur Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstīm vai no dalībvalsts uz EBTA valsti, izmantojot Kopienas iekšējā tranzīta procedūru, vai caur vienu vai vairākām trešām valstīm, kas nav EBTA dalībvalstis, izmantojot TIR grāmatiņu (karneti) vai ATA grāmatiņu (karneti);”;

c) panta 2. punkta otrās daļas teikuma pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu: “Izmantojot vienoto administratīvo dokumentu.”;

d) pantu papildina ar šādu jaunu punktu:

“3. Visus papildu datus, kas jāuzrāda transporta dokumentos vai komercdokumentos, kurus izmanto kā tranzīta dokumentus, un grozījumus, kas jāveic, pielāgojot dokumentu aizpildīšanas procedūras, ja akcīzes preces transportē saskaņā ar vienkāršotu Kopienas iekšējā tranzīta procedūru, nosaka saskaņā ar 24. pantā paredzēto procedūru.”

2. Direktīvas 7. pantu papildina ar šādiem punktiem:

“7. Ja akcīzes preces, kas jau nodotas patēriņam dalībvalstī, piegādā ceļamērķī minētajā dalībvalstī caur citas dalībvalsts teritoriju, pārvadājumam jāizmanto piemērots maršruts un 4. punktā minētais pavaddokuments.

8. Gadījumos, kas minēti 7. punktā:

a) nosūtītājs pirms preču nosūtīšanas iesniedz deklarāciju nosūtīšanas vietas nodokļu iestādei, kas ir atbildīga par akcīzes nodokļu pārbaudēm;

- b) saņēmējs apliecina preču saņemšanu saskaņā ar noteikumiem, ko izstrādājušas ceļamērķa valsts nodokļu iestādes, kas ir atbildīgas par akcīzes nodokļu pārbaudēm;
- c) nosūtītājs un saņēmējs piekrīt jebkurai pārbaudei, kas attiecīgām nodokļu iestādēm dod iespēju pārliedzināties, ka preces tiešām ir saņemtas.

9. Ja akcīzes preces bieži un regulāri pārvadā saskaņā ar 7. punktā precizētajiem noteikumiem, dalībvalstis, divpusēji vienojoties, var atļaut vienkāršotu procedūru, atkāpjoties no 7. un 8. punkta.”

3. Direktīvas 13. pantā a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“a) vajadzības gadījumā sniegt garantijas par preču ražošanu, apstrādi un glabāšanu, kā arī, ievērojot 15. panta 3. punktu, sniegt obligātu garantiju par preču transportēšanu, kuras noteikumus nosaka tās dalībvalsts kompetentas iestādes, kurā akcīzes preču noliktava ir apstiprināta;”

4. Direktīvas 14. pantu papildina ar šādu punktu:

“4. Par iztrūkumu, kas minēts panta 3. punktā, un zaudējumiem, kas nav atbrīvoti no nodokļiem saskaņā ar 1. punktu, kompetentām iestādēm vienmēr jāizdara atzīme 18. panta 1. punktā minētā pavaddokumenta nosūtītājam atpakaļ sūtāmā eksemplāra otrā pusē.

Procedūra ir šāda:

- ja zaudējums vai iztrūkums radies, Kopienā pārvadājot akcīzes preces nodokļu atlikšanas režīmā, kompetentas iestādes tajā dalībvalstī, kurā konstatēti šie zaudējumi vai iztrūkums, izdara attiecīgu atzīmi pavaddokumenta atpakaļ sūtāmajā eksemplārā,
- kad preces pienāk ceļamērķa dalībvalstī, šīs dalībvalsts kompetentas iestādes norāda to, vai attiecībā uz konstatētajiem zaudējumiem tās piešķir daļēju atbrīvojumu no nodokļiem vai arī atbrīvojumu nepiešķir.

Iepriekšminētajos gadījumos tās norāda aprēķinu bāzi akcīzes nodokļiem, kas jāiekasē saskaņā ar 3. punktu. Ceļamērķa dalībvalsts kompetentas iestādes nosūta pavaddokumenta atpakaļ sūtāmā eksemplāra kopiju tās dalībvalsts kompetentām iestādēm, kur konstatēti zaudējumi.”

5. Direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Neierobežojot 5. panta 2. punktu, 16. pantu, 19. panta 4. punktu un 23. panta 1.a punktu, akcīzes preču transportēšana nodokļu atlikšanas režīmā notiek no vienas akcīzes preču noliktavas uz citu akcīzes preču noliktavu.

Pirmās daļas noteikumus piemēro, Kopienā transportējot patēriņam nenodotas akcīzes preces, uz kurām attiecinā nulle likmi.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Pret risku Kopienas iekšējos pārvadājumos nodrošinās ar garantiju, ko sniedz nosūtīšanas vietas apstiprināts noliktavas turētājs, kā paredzēts 13. pantā, vai — vajadzības gadījumā — ar garantiju, ko solidāri uzņemas kravas nosūtītājs un pārvadātājs. Dalībvalstu kompetentas iestādes var ļaut, lai garantiju sniedz preču pārvadātājs vai īpašnieks, nevis nosūtīšanas vietas apstiprināts noliktavas turētājs. Ja vajadzīgs, dalībvalstis var prasīt, lai garantiju sniedz kravas saņēmējs.

Ja akcīzes naftas produktus Kopienā pārvadā ar jūras transportu vai pārvieto pa cauruļvadiem, dalībvalstis nosūtīšanas vietas apstiprinātus noliktavu turētājus var atbrīvot no pienākuma sniegt garantiju, kas minēta apakšpunkta pirmajā daļā.

Garantiju noteikumus sīki izstrādā dalībvalstis. Garantijas ir spēkā visā Kopienā.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Nosūtīšanas vietas apstiprināts noliktavas turētājs vai viņa pārstāvis var grozīt pavaddokumenta 4., 7., 7.a, 13., 14. un/vai 17. ailes saturu, lai norādītu jaunu kravas saņēmēju, kam jābūt apstiprinātam noliktavas turētājam vai reģistrētam uzņēmējam, vai arī lai norādītu jaunu piegādes vietu. Par to tūlīt jāpaziņo kompetentai nosūtīšanas vietas iestādei, un jaunais kravas saņēmējs vai jaunā piegādes vieta tūlīt ir jānorāda administratīvā pavaddokumenta otrā pusē.”;

d) pantu papildina ar šādu punktu:

“6. Ja naftas produktus Kopienā transportē pa jūru vai pa iekšējiem ūdensceļiem, apstiprinātam nosūtīšanas vietas noliktavas turētājam nav jāaizpilda pavaddokumenta 4., 7., 7.a, 13. un 17. aile, ja tad, kad preces nosūta, kravas saņēmējs nav skaidri zināms, ar noteikumu, ka:

- nosūtīšanas vietas dalībvalsts kompetentas iestādes nosūtītājam ir devušas iepriekšēju atļauju šīs ailes neaizpildīt,
- tām pašām iestādēm paziņo kravas saņēmēja vārdu un adresi, viņa akcīzes numuru un ceļamērķa valsti, tikko tas kļūst zināms vai vēlākais tad, kad preces nonāk ceļamērķī.”

6. Direktīvu papildina ar šādu pantu:

“15.b pants

1. Attiecībā uz 19. panta 6. punktā paredzētām pēkšņām pārbaudēm dalībvalsts kompetentas iestādes var citas dalībvalsts kompetentām iestādēm lūgt informāciju papildus 15.a pantā norādītajai informācijai. Tādai informācijas apmaiņai piemēro Direktīvas 77/799/EEK (*) noteikumus, kas regulē datu aizsardzību.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu notiek informācijas apmaiņa un dalībvalsts normatīvi akti paredz, ka jāapspriežas ar personām, uz kurām informācijas apmaiņa attiecas, tad šo normatīvo aktu piemērošanu var turpināt.

3. Informācijas apmaiņa, kas vajadzīga, lai veiktu pēkšņas pārbaudes saskaņā ar 1. punktu, notiek, izmantojot vienotu kontroles dokumentu. Šā dokumenta formu un saturu nosaka saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru.

(*) OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.”;

7. Direktīvas 18. pantu papildina ar šādu punktu:

“6. Šo pantu piemēro arī akcīzes precēm, ko nodokļu atlikšanas režīmā pārved no vienas akcīzes preču noliktavas uz citu akcīzes preču noliktavu, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī, caur citas dalībvalsts teritoriju.”

8. Direktīvas 19. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pēc otrās daļas iekļauj šādu daļu:

“Nosūtīšanas vietas dalībvalsts kompetentas iestādes un ceļamērķa dalībvalsts kompetentas iestādes var noteikt, ka informāciju, kas ir tām paredzētajā pavaddokumenta eksemplārā, ir jānosūta datorizēti;”

b) panta 2. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādas divas daļas:

“Neatkarīgi no iepriekšminētajiem noteikumiem nosūtīšanas vietas dalībvalsts var paredzēt, ka atpakaļ sūtāmā eksemplāra kopija tūlīt pa faksu jānosūta kravas

nosūtītājam, lai nodrošinātu garantijas ātru izbeigšanu. Tas neietekmē pienākumu nosūtīt atpakaļ oriģinālu, ievērojot pirmo teikumu.

Ja akcīzes preces bieži un regulāri pārvadā starp divām dalībvalstīm nodokļu atlikšanas režīmā, šo divu dalībvalstu kompetentas iestādes var, savstarpēji vienojoties, atļaut vienkāršot pavaddokumenta aizpildīšanu, izmantojot summāru vai automatizētu apstiprinājumu.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Akcīzes preces, ko dalībvalstī reģistrēts apstiprināts noliktavas turētājs nosūta izvešanai caur vienu vai vairākām citām dalībvalstīm, drīkst pārvadāt nodokļu atlikšanas režīmā, kā noteikts 4. panta c) punktā. Pārvadāšanu šajā režīmā beidz ar apliecinājumu, ko sagatavo muitas iestāde izbraukšanas vietā no Kopienas un kas apstiprina, ka preces tiešām izvestas no Kopienas. Šai iestādei jānosūta atpakaļ kravas nosūtītājam viņam paredzēts apstiprināts pavaddokumenta eksemplārs.”

9. Direktīvas 21. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Neierobežojot noteikumus, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu šā panta pareizu piemērošanu un novērstu jebkuru krāpšanu, nodokļu nemaksāšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstis raugās, lai nodokļu markas vai valstu atšķirības zīmes nerada šķēršļus akcīzes preču brīvai aprītei.”

10. Direktīvas 23. pantā iekļauj šādu punktu:

“1. a Bruņotajiem spēkiem un 1. punktā minētajām organizācijām atļauj no citām dalībvalstīm saņemt preces akcīzes nodokļu atlikšanas režīmā, izmantojot 18. pantā minēto pavaddokumentu, ar noteikumu, ka kopā ar pavaddokumentu ir atbrivojuma apliecinājums. Atbrivojuma apliecinājuma formu un saturu nosaka saskaņā ar 24. pantā izklāstīto procedūru.”

11. Direktīvas 24. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Pasākumus, kas vajadzīgi 5., 7., 15.b, 18., 19. un 23. panta piemērošanai, nosaka saskaņā ar 3. un 4. punktā izklāstīto procedūru.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Papildus 2. punktā minētajiem pasākumiem komiteja izskata jautājumus, par kuriem tās priekšsēdētājs ziņo pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma un kuri attiecas uz to, kā piemēro Kopienas noteikumus par akcīzes nodokļiem.”

2. pants

Ar šo Direktīvu 92/81/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Šajā direktīvā “naftas produkti” ir:

- a) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 2706;
- b) ražojumi, uz ko attiecas KN kodi 2707 10, 2707 20, 2707 30, 2707 50, 2707 91 00, 2707 99 11 un 2707 99 19;
- c) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 2709;
- d) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 2710;
- e) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 2711, ieskaitot ķīmiski tīru metānu un propānu, bet neieskaitot dabasgāzi;
- f) ražojumi, uz ko attiecas KN kodi 2712 10, 2712 20 00, 2712 90 31, 2712 90 33, 2712 90 39 un 2712 90 90;
- g) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 2715;
- h) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 2901;
- i) ražojumi, uz ko attiecas KN kodi 2902 11 00, 2902 19 90, 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 un 2902 44;
- j) ražojumi, uz ko attiecas KN kodi 3403 11 00 un 3403 19;
- k) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 3811;
- l) ražojumi, uz ko attiecas KN kods 3817”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Šajā direktīvā minētie kombinētās nomenklatūras kodi attiecas uz to kombinētās nomenklatūras versiju, kas ir spēkā 1994. gada 1. oktobrī.”

2. Direktīvā iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

1. Direktīvas 92/12/EEK noteikumi par kontroli un pārvadāšanu attiecas tikai uz šādiem naftas produktiem:

- a) ražojumiem, uz ko attiecas KN kodi 2707 10, 2707 20, 2707 30 un 2707 50;
- b) ražojumiem, uz ko attiecas KN kodi 2710 00 11 līdz 2710 00 78. Tomēr ražojumiem, uz ko attiecas KN kodi 2710 00 21, 2710 00 25 un 2710 00 59, kontroles un pārvadāšanas noteikumos piemēro vienīgi beztaras komercpārvadājumiem;

c) ražojumiem, uz ko attiecas KN kodi 2711 (izņemot 2711 11 00 un 2711 21 00);

d) ražojumiem, uz ko attiecas KN kods 2901 10;

e) ražojumiem, uz ko attiecas KN kodi 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 un 2902 44.

2. Ja dalībvalsts konstatē, ka naftas produktus, kas nav 1. punktā minētie naftas produkti, paredz lietošanai, piedāvā pārdošanai vai izmanto par degvielu, vai to sakarā jebkāda veidā panāk nodokļu nemaksāšanu, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalsts par to tūlīt informē Komisiju. Komisija paziņojumu pārsūta citām dalībvalstīm mēneša laikā pēc tā saņemšanas. Lēmumu par to, vai uz attiecīgiem ražojumiem būtu jāattiecinā Direktīvas 92/12/EEK noteikumi par kontroli un pārvadāšanu, pieņem saskaņā ar Direktīvas 92/12/EEK 24. pantā noteikto procedūru.

3. Noslēdzot divpusējus nolīgumus, dalībvalstis var visus vai dažus iepriekšminētos produktus pilnīgi vai daļēji atbrīvot no Direktīvā 92/12/EEK izklāstītajiem kontroles pasākumiem, ja vien uz produktiem neattiecas Direktīvas 92/82/EEK 2. pants. Šie nolīgumi neattiecas uz dalībvalstīm, kas tajos nav puses. Par visiem šādiem divpusējiem nolīgumiem paziņo Komisijai, kas informē citas dalībvalstis.”

3. Direktīvu papildina ar šādu pantu:

“7.a pants

Dalībvalstis var atmaksāt jau samaksātus akcīzes nodokļus par piesārņotiem vai nejauši samaisītiem naftas produktiem, kas nosūtīti atpakaļ uz akcīzes preču noliktavu pārstrādāšanai.”

4. Direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) 1. punktu papildina ar šādu apakšpunktu:

“d) naftas produktus, ko iesmidzina domnās ķīmiskai reducēšanai kā piedevu koksam, kuru izmanto par galveno degvielu.”;

b) panta 2. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

“2. Neskarot citus Kopienas noteikumus, dalībvalstis var pilnīgi vai daļēji atcelt nodokļus vai samazināt nodokļu likmi naftas produktiem vai citiem ražojumiem, ar analogu lietojumu, ko izmanto fiskālā kontrolē.”

5. Direktīvu papildina ar šādu pantu:

“8.a pants

1. Akcīzes nodokļus dalībvalstī neattiecinā uz patēriņam citā dalībvalstī nodotiem naftas produktiem, kas atrodas komerciālo mehānisko transportlīdzekļu standarta degvielas tvertnēs un ko ir paredzēts izmantot par degvielu šiem

pašiem transportlīdzekļiem, kā arī uz tiem naftas produktiem, kas atrodas īpašos konteineros, ir paredzēti šiem konteineriem un pārvadājuma laikā nodrošina ar šiem konteineriem aprīkotu sistēmu darbību.

2. Šajā pantā:

“standarta degvielas tvertnes” ir:

- degvielas tvertnes, kuras ražotājs konstanti uzstāda visiem tādiem pašiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem kā konkrētais transportlīdzeklis un kuru pastāvīgais aprīkojums ļauj degvielu tieši izmantot gan virzībai uz priekšu, gan, vajadzības gadījumā, saldēšanas sistēmu un citu sistēmu darbināšanai pārvadājuma laikā.

Gāzes tvertnes, ar ko aprīkoti mehāniskie transportlīdzekļi, kuri tieši izmanto gāzi par degvielu, kā arī citām sistēmām uzstādītas degvielas tvertnes, kuras var būt transportlīdzekļa aprīkojumā, arī uzskatāmas par standarta degvielas tvertnēm,

- tvertnes, kuras ražotājs konstanti uzstāda visiem tādiem pašiem konteineriem kā konkrētais konteiners un kuru pastāvīgais aprīkojums ļauj degvielu tieši izmantot saldēšanas sistēmas un citu ar īpašiem konteineriem aprīkotu sistēmu darbināšanai pārvadājuma laikā.

“Īpašs konteiners” ir ikviens konteiners, kas aprīkots ar īpaši projektētu ierīci dzesēšanas sistēmām, skābekļa piegādes sistēmām, siltumizolācijas sistēmām vai citām sistēmām.”

3. pants

Direktīvas 92/82/EEK 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

1. Naftas produkti, uz kuriem attiecas šī direktīva ir:

- svina benzīns, uz ko attiecas KN kodi 2710 00 26, 2710 00 34 un 2710 00 36,

— bezsvina benzīns, uz ko attiecas KN kodi 2710 00 27, 2710 00 29 un 2710 00 32,

— vieglā dīzeļdegviela, uz ko attiecas KN kods 2710 00 69,

— smagā dīzeļdegviela, uz ko attiecas KN kodi 2710 00 74 līdz 2710 00 78,

— sašķidrināta naftas gāze, uz ko attiecas KN kodi 2711 12 11 līdz 2711 19 00,

— metāns, uz ko attiecas KN kods 2711 29 00,

— petroleja, uz ko attiecas KN kods 2710 00 51 un 2710 00 55.

2. Panta 1. punktā minētie kombinētās nomenklatūras kodi attiecas uz to kombinētās nomenklatūras versiju, kura ir spēkā 1994. gada 1. oktobrī.”

4. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1995. gada 1. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis izdod šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Metodes, kā veikt šādas atsauces, nosaka dalībvalstis.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savus tiesību aktus, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Šī direktīva adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1994. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H. SEEHOFER